

”

ما همه این مراحل سخت را با نذر و نیاز و توسل عبور کردیم. آخرین لحظه‌ای که کار استخر تمام شد و بعدش باید آب می‌ریختیم و چشمه کبالت را مستقر می‌کردیم، سوره انشراح را روی دیواره کف استخر نوشتیم. چون وقتی که چشمه مستقر شود، دیگر هیچ انسان و موجود زنده‌ای به آن مکان دسترسی ندارد

بودیم، البته هنوز به سود واقعی نرسیده‌ایم، ولی امروز حقوق پرسنل را به راحتی پرداخت می‌کنیم و مشکل مالی جاری نداریم. من یک بار در یک مصاحبه گفتم «از همه کسانی که ما را اذیت کردند هم ممنونم چون باعث شدند ما بنیان شرکت را قوی‌تر بچینیم.»

به مددالی

ما همه این مراحل سخت را با نذر و نیاز و توسل عبور کردیم. آخرین لحظه‌ای که کار استخر تمام شد و بعدش باید آب می‌ریختیم و چشمه کبالت را مستقر می‌کردیم، سوره انشراح را روی دیواره کف استخر نوشتیم. چون وقتی که چشمه مستقر شود، دیگر هیچ انسان و موجود زنده‌ای به آن مکان دسترسی ندارد. ما هر زمانی که گری می‌کردیم، واقعا سوره انشراح را می‌خواندیم و همیشه هم این سوره را برایمان گشایش داشت. برای همین سوره را کف استخر هم نوشتیم که همیشه آنجا باشد. می‌دانستم این سوره در وصف پیغمبر است که خدایه ایشان می‌گوید بارگرانی را که روی دوش بود، فرو نهادیم و وعده می‌دهد در کنار دشواری، آسانی است: «فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا». واقعا از لطف خداست که ما از این مراحل سخت عبور کردیم.

دانشگاه شهید بهشتی قبول شدم. پایان‌نامه‌ام را هم با موضوع مدیریت استعداد دفاع کردم که بعدتر با نام «مدیریت استعداد در شرکت‌های دانش‌بنیان» به صورت کتاب هم چاپ شد. همین تحصیلات و مطالعات به من کمک کرد که بدون داشتن دانش تخصصی هسته‌ای و با شناخت استعداد، بزرگ‌ترین سایت پرته‌دهی هسته‌ای گامی کشور را با حضور جوانانی مثل خودم مدیریت کنم.

هم‌قسم بودیم که بایستیم

ما قبل از راه‌اندازی هیچ درآمدی نداشتیم و فقط هزینه می‌کردیم. خانم مهندسی که اکنون مدیر سایت است، یک سال حقوقش عقب افتاده بود و من نداشتم که بدهم. یک بار آمد پیش من و با گریه گفت اصلا ما راه می‌افتیم؟ اصلا باور کردنی نبود که راه بیافتیم چون هر کس در این صنعت بود، یک چوبی لای چرخ ما می‌گذاشت. گفتم نمی‌دانم کی، ولی بالاخره راه می‌افتیم. هم‌قسم شده بودیم که بایستیم و نگذاریم که کار زمین بخورد. الان وقتی با همکاران می‌نشینیم و خاطرات آن زمان را تعریف می‌کنیم، می‌خندیم ولی آن موقع پر از استرس و نگرانی

شرایط الان بهتر است

شاید اگر تحریمی در کار نبود، خود دولت این سایت‌ها را می‌ساخت یا اگر خیلی راحت حمایت می‌کرد، ما اینقدر در کارمان جدی نمی‌شدیم! من می‌بینم خیلی از دانش‌بنیان‌ها تکان نمی‌خورند، مگر اینکه دولت حمایتی کند. این راهش نیست. دانش‌بنیان باید برود مسأله را حل کند.

فرصت‌ها در کشور ما بسیار زیاد است، کسانی که گلابه می‌کنند حاکمیت این طوری است و دولت آن طوری است، باید بدانند که در همین محیطی که شکایت می‌کنند، خیلی از فرصت‌ها برای ایجاد کسب و کار هست که هنوز روی زمین مانده است و به دلیل ذهنیت‌های منفی دیده نمی‌شوند. به جوان‌های ما گویم شما نقش جدی در توسعه کشور دارید؛ یک کاری را بپذیرید و انجام بدهید. شرکت‌های خصوصی چون کوچک، چالاک و پرنرژی هستند، سرعت‌شان از دولت بیشتر خواهد بود. نکته بعدی اینکه شرایط امروز کسب و کار، بسیار بهتر از شرایط ۱۱ سال پیش است که ما شروع کردیم. امروز قانون رفع موانع تولید را تصویب و اجرا کرده‌اند. قبلا وظیفه بخشی از دولت این بود که کاغذ برای ما پُر کند و بعد به ما بگوید برو کارکن؛ الان وضعیت تغییر کرده و قوه مجوز محور دارد به اطلاع محور تبدیل می‌شود. بنابراین حالا که فضای کسب و کار خصوصی دارد تسهیل می‌شود، مردم و جوانان هم باید همت کنند و بخواهند.

